

Arrest

nr. 190 898 van 24 augustus 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 6 april 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 maart 2017 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 april 2017 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. BUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 maart 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot intrekking van het verblijf van verzoekster, alsmede de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: D.
Voorna(a)m(en): H.
Nationaliteit Turkije
Geboortedatum: 02.01.1989
Geboorteplaats: S.
Identificatienummer in het Rijksregister: ...
Verblijvende te: [...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).

De vervoegde vreemdeling bewijst niet voldoende dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, §5 van de wet van 15.12.1980 om in zijn eigen behoeften en deze van zijn familieleden te voorzien zodat zij niet ten laste zouden vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Betrokkene huwde op 05.04.2011 met D. A., gevestigd in België.

Zij kwam op 22.11.2014 naar België met een visum in het kader van gezinshereniging.

Op 30.12.2014 werd D. H. in het bezit gesteld van een A-kaart (tot 09.12.2015), deze werd éénmaal verlengd met een geldigheidsduur tot 09.12.2016. Voor het bekomen van een verlenging van de A-kaart dienen aan bepaalde voorwaarden voldaan te worden waaronder het voorleggen van voldoende bestaansmiddelen.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon blijkt dat deze noch stabiel noch toereikend noch regelmatig zijn.

De referentiepersoon legt als bewijs van voldoende bestaansmiddelen voor dat hij eerst arbeidsongeschikt is geweest van 22.06.2015 tot en met 29.05.2016 en daarna werkloosheidsuitkering heeft genoten en nog steeds geniet. Uit de gegevensbank van Dolsis blijkt dat betrokkene als werknemer gemeld staat tot 12.07.2016, maar indien men verder klikt is er geen één gewerkte dag terug te vinden sinds 29.05.2016.

Betrokkene ondertekende op 04.11.2016 een document waarbij bewijzen worden gevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken (onder andere werd gevraagd bewijzen actief werk te zoeken over te maken, opgesteld op 11.10.2016), zoals gesteld in artikel 11 §2 voorlaatste lid van de wet van 15.12.1980 waarin staat: "Bij beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid 1° tot 4° houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.", staat het u vrij alle documenten aan te brengen die u hiervoor nodig acht.

Hierop werden volgende documenten voorgelegd : Attesten inburgering (verplichte cursussen), een eigendom op naam van de referentiepersoon en verhuur documenten. Echter is onduidelijk hoeveel inkomsten hieruit verkregen worden, en heeft betrokkene bij de aanvraag verlenging van de A-kaart ook een eigen huurcontract voorgelegd die moet betaald worden. Er werd geen enkel document overgemaakt waar men bewijst actief te zoeken naar werk, omwille hiervan kan de inkomsten verkregen uit werkloosheidsuitkering niet in overweging genomen worden volgens art. 10 §5 tweede lid 3°.

Aangezien betrokkene pas in België aangekomen is op 22.11.2014 weeg de duur van het verblijf niet op tegen het niet verlengen van het verblijfsrecht. Tevens kan niet aangenomen worden dat de familiale of culturele en sociale banden met het land van herkomst niet meer belangrijk zijn na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België. Betrokkene verbleef immers ruim 25 jaar in Turkije, en haar verblijf in

België, haar integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met haar relaties in het land van herkomst.

Het hoger belang van het kind en het gezin (artikel 74/13 vreemdelingenwet) wordt niet geschaad door een tijdelijke afwezigheid van betrokkene. De twee gezamenlijke kinderen zijn nog niet leerplichtig en kunnen zowel de moeder vergezellen of bij de vader blijven en eventueel voor de nodige kinderopvang zorgen. Mevrouw kan tijdens haar afwezigheid contact houden via de moderne communicatiemiddelen. Er zijn geen aanwijzingen dat er verder bijzondere omstandigheden zijn (gezondheid, andere,...) die de permanente aanwezigheid van betrokkene vereisen. Indien de referentiepersoon zich inspanst om te voldoen aan de wettelijke voorwaarden zoals niet ten laste van de openbare overheden zijn of allerminst actief zoeken naar werk, kan opnieuw een visum gezinshereniging aangevraagd worden. "

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het eerste middel wordt onder meer de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt, met betrekking tot het motief in de bestreden beslissing dat het onduidelijk is hoeveel inkomsten hieruit verkregen worden, dat de voorgelegde huurovereenkomsten uitdrukkelijk melding maken van twee huurprijzen, met name voor het handelspand en voor de hoger gelegen woning.

2.2. In de nota betoogt de verwerende partij het volgende:

"Vervolgens, wat de huurinkomsten van de referentiepersoon betreft, wordt in de bestreden beslissing duidelijk gepreciseerd dat het niet duidelijk is hoeveel hieruit precies verkregen wordt en dat de referentiepersoon zelf ook een huurovereenkomst van een appartement heeft bijgebracht dat hij zelf huurt.

Inderdaad blijkt vooreerst dat de huurovereenkomst van het appartement slechts een geldigheidsduur had van 3 jaar, namelijk tot 31.01.2016, zodat het louter overmaken van die huurovereenkomst van korte duur (drie jaar) zonder meer, inderdaad geen zekerheid biedt over de inkomsten die daaruit voortkomen.

De bijgebrachte stortingsbewijzen van de huurgelden worden voor een eerste keer in het kader van onderhavige procedure bijgebracht, zodanig dat de overheid er geen acht op kon slaan op het ogenblik van de bestreden beslissing.

Verwerende partij heeft niet onterecht, of toch zeker niet kennelijk onredelijk geoordeeld dat het vooreerst onduidelijk is (geen stortingsbewijzen, het verstrijken van de huurovereenkomst van het appartement) welke bedragen als huur exact ontvangen worden."

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Dit geldt des te meer nu er in casu sprake is van een intrekking van een toegekend verblijfsrecht.

De bestreden beslissing is genomen omdat niet meer zou zijn voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, met name dat de vervoegde vreemdeling (i.e. de referentiepersoon) niet voldoende bewijst dat hij over de krachtens artikel 10, §5 bestaande stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

In het door verzoekster geviseerde motief stelt de gemachtigde vast dat stukken worden neergelegd met betrekking tot een eigendom op naam van de referentiepersoon en verhuursdocumenten, maar dat het onduidelijk is hoeveel inkomsten hieruit verkregen worden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat in het kader van de verlenging van de A-kaart een eigendomsakte, op naam van de referentiepersoon van een pand gelegen aan de D-sstraat 156 te Antwerpen werd neergelegd, alsmede twee geregistreerde huurcontracten waarin telkenmale de referentiepersoon wordt vermeld als de eigenaar/verhuurder. Het ene huurcontract *"betreffende een woning die de huurder tot zijn hoofdverblijfplaats bestemt"* heeft betrekking op een duplexappartement gelegen in het voormelde pand te Antwerpen, eerste en tweede verdieping. De erin vermelde huurprijs bedraagt 600€ per maand, te storten op het rekeningnummer van de referentiepersoon. Verder wordt er verwezen naar de koppeling van de indexprijzen en de berekening daarvan. Een tweede geregistreerd

huurcontract heeft betrekking op een handelshuur voor een winkelruimte gelijkvloers op het voormelde adres, aan een huurprijs van 800€ per maand, te storten op voormelde rekeningnummer van verzoeker. Ook hier worden een clause van indexering voorzien. Derhalve kan verzoekster worden gevolgd waar zij stelt niet in te zien waarom de huurinkomsten van de betrokken woning niet duidelijk zijn.

In de mate dat de verwerende partij in haar nota betoogt dat met de huurovereenkomst van het appartement geen rekening kon worden gehouden omdat deze slechts een geldigheidsduur had van drie jaar, moet worden vastgesteld dat deze a posteriori motivering niet opgaat: de bewoordingen in de bestreden beslissing, met name dat het onduidelijk is “hoeveel” inkomsten hieruit verkregen worden, zijn niet dezelfde als hetgeen de verwerende partij in haar nota tracht te stellen met name dat het niet duidelijk is “of” er nog inkomsten uit deze verhuur worden geput, gelet op de duur van het handelscontract. Voorts, en vooral, is er ook nog steeds het geregistreerde handelshuurcontract dat werd voorgelegd en waarin duidelijk werd gestipuleerd dat de huurprijs 800€ per maand bedraagt en dat het loopt tot 31 januari 2022 waarvoor deze redenering dus geenszins opgaat. De Raad komt dus tot de vaststelling dat het motief minstens niet correct is in de mate dat het betrekking heeft op het voorgelegde handelshuurcontract waar wordt gesteld dat het onduidelijk is hoeveel inkomsten hieruit worden verkregen.

De verwerende partij tracht in haar nota nog de rekening van de referentiepersoon te maken door te stellen dat van de huurinkomsten van zijn eigen huurlast moet worden afgetrokken en dat deze som leert dat in dat geval de maandelijkse effectieve huurinkomsten beduidend lager zijn dan 120% van het leefloon dat samenwonenden met minstens 1 kind ten laste ontvangen, maar ook dit is een a posteriori motief dat de niet te rijmen valt met de rechten van verdediging van verzoekster.

2.4. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aannemelijk gemaakt. Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de beslissing tot intrekking van verblijf. Verzoekster valt hierdoor dus terug op haar bestaande verblijfsrecht, waarmee het bevel om het grondgebied te verlaten niet compatibel is, zodat ook dat moet worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is alleen al om die reden zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 maart 2017 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS